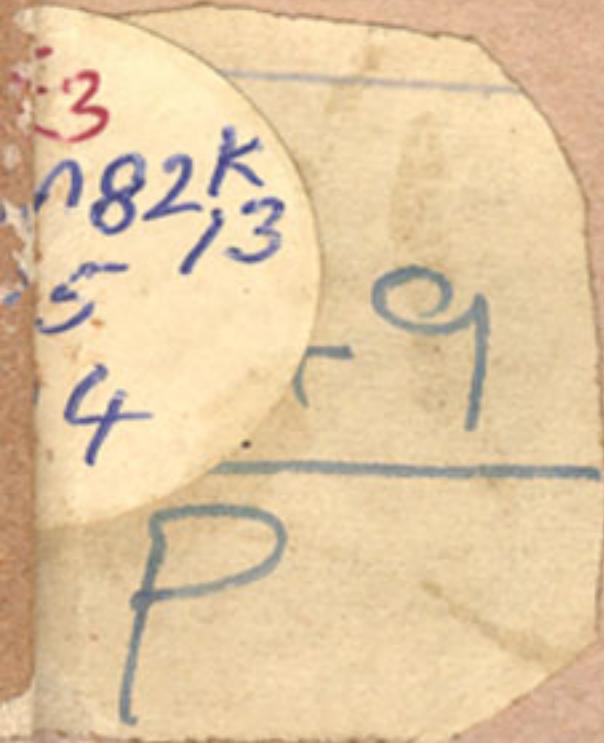

കൊച്ചിരമ്പി.

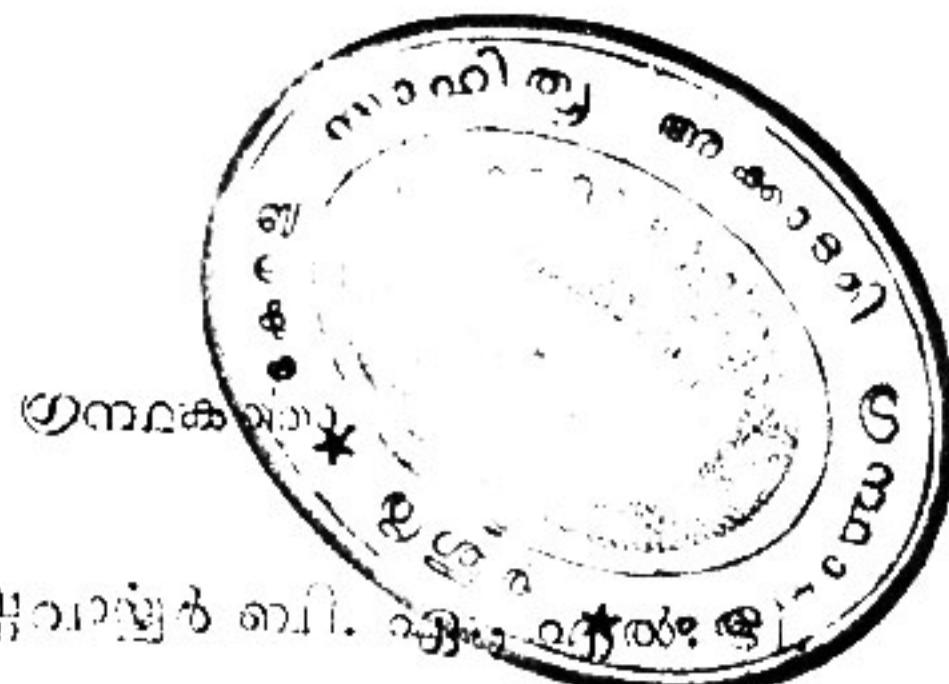
എ. അർ. കുമാരവാങ്ങൽ

സ്കൂൾ
കുമാരവാങ്ങൽ

കോട്ടീതാളി.

(വിളക്കണക്കാരവായകാവ്യം)

— — — — —

സ്ക്രി. അമൃ. ഉദ്ധവായ്മ സ്റ്റാ. എഡ്വാർഡ് എം

പരമ്പരാഗം.

സ്ക്രി. ഡി. എക്സ്പ്രസ് ഫോറ്റോ & പ്രസ്സ് ഓഫീസ്,
തിരുവനന്തപുരം.

— — — — —

ഭാഗീരഥി

കമാരമേന്നാന കിരയ്ക്കാളു കൊ-
ണ്ണമായമാക്കണ്ണിഡിശണത്തിനാൽ
കബേരങ്ങാവം വരുമെന്ന നാട്ടുകാ-
രശേഷവും സംശയമറ്റ ചൊല്ലിനാർ. എ

വരിച്ച വക്കീൽപ്പണിയിൽ സമത്മനായ്
വരുന്ന അംഗമനവന്തു നാംകിഴനാം
വളർക്കുമാം കീത്തിയുട്ടതരോത്തരം
വള്ളം സന്ദേശത്തുമരുവിയിൽ. ഒ

സപകക്ഷിയോടാർദ്ദൈയും, വിശേഷമായ്
സപകമ്മ ചാതുമ്പു, മാത്രുരീതിയിൽ
സപാവമാധുമ്പുമാൻ സന്നഃ -
സപത്രന്നനാഡിട്ടിഹ മേവി മേനവൻ. ന.

വിശിജ്ഞവിഭ്രാംഭസന്നകസിലമാം
വിശാലസത്യവുലികലന്നാരിപ്പുമാൻ,
വിചിത്രതാരഞ്ഞളിലിന്നപോലവേ
വിളങ്കി വക്കീൽപ്പവരാഗ്രപാളിയിൽ. ര

വിനോദചിത്രത്തിൽ നാഡി
പ്രിവാദവൈദ്യമുറിയ്ക്കുന്ന ജൂഡിമാർ,
വിനൂറിടം രൂലിക്കുന്ന ദോഹരായ്
വിശ്വാസി തന്റെ കൂദായ കുററിലുണ്ടാൻ. ③

തഭരവാദാർക്കുന്നതിനേറ്റു വ-
ന്നെതിന്ത വാദികൾ വിനാമിച്ചു ഗൈക്കുമെൽ,
കളം വസ്തുത കഴങ്കിയാക്ക വി-
നൂരിച്ചു തദ്ദോദ്ധുപണിയുന്നപരം. ④

രീതിലുണ്ടില്ലോ ഉദാഹരിത സു-
പ്രസംഗം മീഡിയാരഡം സ്വദിക്കുകിൽ,
മരിക്കുവോളും കഴി തില്ല എംബാതിന്-
ര നോഞ്ഞുമായുണ്ടുണ്ടു മറക്കുവാൻ. ⑤

പ്രസില “കൊള്ളുവേ” പുരണിലുല്ലെങ്കിൽ
പ്രധാനക്കുചുരിയിലിച്ചുപാലുവാ,
പ്രമാദമെന്നു, രൂപവഹാരകുളതുക-
പ്രസക്തനായും വാണി കൂടാവിശ്വാദാൻ. ⑥

പിഴിത്തു ഒംവഞ്ചേളുകൈഞ്ഞെയും പെണം
പിട്ടഞ്ചുവാനല്ലിട്ടാണുകൊത്താൻ,
തുനിത്ത, തെനേയുള്ളഡാഡക്കിതെ-
രതലയുള്ളവാനാണു തുലോം സ്വദൃതിയായ. ⑦

സ്വദാതും വിശ്വാസി കണ്ണില്ലണ്ണിയായും,
പിതാവിനാഞ്ചാവിനു ശമ്മഹത്വായും,
സ്വദാതുലന്നംകുളത്തിനജ്പലയ-
പ്രാംഗം വായും വാണി ക്രമാരമേനവന്നു. ⑧

സപാന്ത്യാക്കന്ന രതികൾ, തന്റെ എഴു-
സണ്ടാജ്ഞസ്വർസപസ്മരൂപംതിനാൽ,
താർദ്ദുവിന്താവെള്ളുമാന്ത്രംഗതാ-
യിതന്ന സാമാന്യഗ്രീതിസൗന്ദര്യം.
മു

ഭരേ ഭാഗീരഥിയമ —— മാതൃല-
ന്മീറ്റണ്ണരാഹാസ്പദചത്രി —— യന്മനിൽ,
ഭവിച്ഛാരാസക്തി രഹിച്ച പ്രാണി സം-
ഗ്രഹിച്ച തന്റെ പ്രിതുപ്രശാസനാൽ.   മു

സപബന്ധനിർബ്ബന്ധിതഭാര്യ സപഭാന്ദം
കവൻ കാമോപമനായ കാശകൾ,
സപജീവസർസപം — ഇരിക്കാവേ പാർ-
ഗഹിച്ച കല്പാണി കമാരഹാണികൾ.   മന

“സപയംവര”തനിന്നിടയായതിലും കൈ-
നിരിക്കില്ല, പൊതുക്കാസനങ്ങളിനാൽ,
സപകാസനായും വേട്ട ഒരുമാനേയാതു നി-
വിശ്വാസിക്കായും ശ്രീമതിയാദരിച്ച മേൽ.   മർ

വരേഷ്ടാഗ്രഹണക്കമ്മനിഖ്ല-
പ്രസക്തിയാലുംകൂലുത്തിലാദിയിൽ
വഹിച്ച മോഹാങ്കരണഗഭ്യമി-
പ്രഭുത്വിയാത്തന്ത്രി മഠച്ച മേവിനാം.   മര

അതല്ല, തന്നെ നിജ ജീവജീവ നി-
വിശ്വാസിക്കായും കണ്ണുവരുന്ന കാശകൾ,
അനന്തർഗ്ഗലമാം ബുദ്ധിഗ്രണാഭിരൂദ്ധിയാ-
ലവംകൂടി സ്വന്വേഷി സേവ്യനായും കുമാർ.   മന

ര

സപ്രത്ര വഞ്ചനാപാമകോമളനന്നാ .
ബുജം വഹിക്കേണ്ണായ ചത്രിച്ച തത്താ,
സവിച്ച സൈന്യങ്ങൾ വതിക്കേ കാണ്ണിൽ
പ്രത്രശാഖീ വെള്ളമാനട ഒതികൾ.

മൃ

വരന്ന ഗാഡാ പ്രിയയിൽ, പ്രിയയ്ക്ക് ത-
പ്രക്ക, ലത്രന്തമിവക്ക് ചത്രിയിൽ,
അമാക്രമം സ്നേഹവു, മക്കമാരിയും
വള്ളംവന്നു വഴിപോലെ നാടംകൊന്നാം.

മറ്റ്

പ്രിയേഷ്ടാരാത്മസുവേച്ഛയും, സുതാ-
പ്രവർഖണാനപ്രതിപത്തിയും തുലോം
പ്രധാനമായിട്ട് മഴച്ചുനിന്ന, നൽ-
പ്രവൃത്തിമാറ്റ് അള്ളിലെങ്ങുമാജസാ.

മൻ

ഇവന്നുമാരാധന : യറു ജീവിതം
നാലിച്ച ഭാഗീരതി ഇംഗ്ലീഷ് മനസ്പനി,
ഇതിനിടയ്ക്ക് പ്രമാനം രാഹി-
ഷ്മപ്രസ്തുതേ ഹനൈ! മനസ്സിലിട്ടും.

ര. 0

സതീത്മുനാമാ പ്രമാനകൾ, തനി-
ക്കനിശ്ചമാംവേളിച്ചുള്ളത്തേവള്ളയിൽ
സതീപ്രതാവശ്വത ജനിച്ചു, നിന്ദ്രി-
ദ്ധവിഷാദനായും നാട്ടാവടിത്തു മണ്ണിനാൾ.

ര. 3

ധനാദ്യനാകം പ്രഭവിശ്വാര ചത്രനാ,-
യനംഗനായും മേഖല കുള്ളിക്കമന ബൾ,
ധവാർധനാണേതായ കാമിനിക്കേമ-
നമകരിച്ചതു വസ്ത്രച്ചിത്രനടപാട്.

. 02

സപ്പാണിക്രൂഷാമണിയായി വിഡാപണി
ചീതന ദ്രോഹാരണിതശ്ചർ പാജികം
സപയംവരവൃജരഹത്തിലനുഗ്രാ-
ദരിച്ച കൈക്കൊണ്ടവനാ സഹ്യമോ?

१.३

മരിക്കവോളും ശിത്രപാലവനന്നേ-
രിതിക്കം; മെന്നലുഭിമാനദംഗമോ,
സൂര്യക്കിഷാൻകുടിശയക്രു; മാക്കയാ-
ലൊളിച്ചുപോയാനതുനാളിലജ്ജയുൾ.

२.४

ഒളിച്ചുപോകം ദിവസങ്ങവേളയിൽ
കൂർച്ചുമേഖിന പുഞ്ചവാടി ശിൽ
വിളിച്ച തന്പര്യിയെ വാങ്ങേണ്ടാണു തം
തളിച്ചുവൻ നോക്കി വശിക്കിക്കൊണ്ട്.

२.५

മനം കാവർണ്ണാത മരുനാജസ്വദരം
മരുനാജത്തെ ചുവാടിയിലണിവേളയിൽ
മനക്കെറിക്കുമണംമെത്താവേ, മുലോ-
മുളം രാംനേർമ്മിഴിയേടു വൊല്ലിനാൻ.

२.६

“കൊരുവർണ്ണാതിനകത്തു നീളാനോ
മരാനന്നാതുചുവന്നുനാവിവൻ,
സുരാംഗന്നാമുംഞംഗാമാ, കൈവല്ലം
നിരാഹനാശനിപ്പിത്തു കാജുതില്ലെന്നോ?

२.७

“പാർപ്പില്ലയുടുക്കാനുമുംച്ചുതില്ലെന്നി-
മരുല്ലുരാ നിശ്ചിരംഗവാന്നാമീലാരിനു
പാരിപ്പാലുന്നവധാന മരജാലി
നൗതിനിന്മാം കരം, മാന്ത്രിലഭ്രംതാ!

२.८

“നിന്മക്കു നിലെം്പു തവാഹയ രാഹമി—
നിവരക്കുല്യവഭാഗത്തു നിന്റെ വേദ്യകൾം
നിതാന്തരാത്മാനിതു; പ്രിഞ്ചവള്ളിനി—
നിരത്മവന്മായതിലക്കൂട്ടുന്ന നീ? ഒ സ്ത

“ഒന്നുപോട്ടയാ, ഒരു മാനസത്തെ നീ
കവൻ കാണ്റു കൂടി ഉള്ളൂറിച്ചാൽ;
രഹിപ്പിൽ നില്ലുള്ള ഉദരാരാധിനായ
കരാംവും നീ കമിച്ചാട നൽകകിൽ.

“പടന് രാഹാരുത വല്ലിരെ ശസ്ത്രി-
ചുമ്പിച്ച വേറേ മരക്കൊട്ട് ദേശങ്ങളാൽ,
ചിതാവിനെന്നല്ല, ചിതാമരരൂപം ആ-
ല്ലയേ! വിശ്വാസാലാധികാരം മാക്കുകാണെ.

“അമാത്മിയകം പ്രണയപ്പും മുഹമ്മദ്
കെട്ടിഉം നീനീച്ചവതിനു ശക്തികൾ,
യതിക്കുപ്പോലും വരുമോ? സ തീജന-
പ്രതിജ്ഞ ദുർബലം, ജലരോധ രാക്ഷസമാ? നൃ

“മനസ്സുകാണ്ടേക്കെന വേദ മാനിനീ-
മനിക്ഷി, ബഹുപ്രതിവന്യഃഷ്ഠത്വായു”
മതം ക്ഷണം മാറ്റക യുക്തമല്ല; നീ
മനസ്വാ തഗ്ദിണിയേ മനോഹരി! 32

“നാഡിമിദ്രാസനാട്ടാത്തുക്കട്ടി നീ
മഹിയ്യാ; താങ്കാലികശാതന്നീരസം
ഗമിച്ച തൃപ്പൂക്കളി കരജ്ഞു തീരെയ -
സൗമ്യച്ചുപോം തെള്ളും രണ്ടും കാണുകിൽ. ഒര്

“ഉരസ്സിലുണ്ടായ കനജപലിപ്പതാ-
മുദിഞ്ഞരാഗത്തിലുപേക്ഷായുണ്ടാലോ;
കരാവോജയാരം കയണാട്ടുരസരം
കഴുത്തിലിട്ടെന്നയന്നഗരിക്കേ നീ.

ന. ③

“നിസ്ത്രേരാഗാഡിയരാജപാത വി-
ട്ടനിശ്ചാനിക്കണ്ണാധിവാഹിമിതിൽ,
കരേരിയാലരുവതുര ഭീകര -
സ്പന്ദരൂപരാക്രം നാകത്തിലല്ലേയോ?

ന. ④

“മുഖാരവിംബനതുകയത്തി, മുഖി, ലാ-
നവാന്തരമംപ്രേക്ഷമായ കോരംമുളിക്
ഉതിത്രു നിപ്പോരിവനെസ്സമീക്ഷണം
കഴിച്ചുകയച്ചിട്ടുക കാലാനുക്കേ നീ”.

ന. ⑤

മഹാമതിക്കൊണ്ടേന്നാഡിവിയം
മനോന്തം നേക്കേ തുറന്നതച്ചുടൻ,
മലൻ കൈ മാറിലടക്കിച്ചു, പിച്ചുനാം
മനഷ്യരന്നപ്പാലമ നിന്ന നിംപ്പുണ്ണൻ.   ന. ⑥

നിജാദ്ധരാഗത്തിന പാനുമാ, യിതാ-
നിരാകരക്കൈപ്പേട്ടവാൻ തുടങ്ങുവോൻ,
നിരാഗനായിട്ടുരചെയ്യുതൊക്കെയോ
നിശ്ചേരമുംനന കേട്ട നിന്നുംപായോ.   ന. ⑦

ഇടക്കുടിടെ ക്ഷുണ്ണുമനസ്സുംഘാഡി നീ-
നിടളത്തിനുന്നരവികാരാക്കതിയാൽ,
ഇളംതളിപ്പേക്കലെത കാരുക്കരാൻ ഫേ-
ലിടാന്തചത്രിട്ടവം പാനും വാഞ്ചിനാം.   റ. ⑧

“ഇതിയപ്പരം തീക്ഷ്ണബലാനന്ദമാർ-
നിനിക്കു മറ്റൊത്തായ കാമൃകാടുകൾ,
വയനാ മേ? ലിനിവനെ ത്രജിപ്പുതീ-
ഗ്രഹാ! മഹാപാതകമാകയില്ലയോ?”

രഹ

“ധനത്തിനാലും ധവളാംഗകപ്രദാ-
ധനത്തിനാലും ധവനായിരിക്കുവാൻ,
ധരിപ്പുതുണ്ടതെമ്യോഗ്രതാംഗമി-
ലംഗങ്ങുകത്തീയോയെ ധനുച്ചുത്തംഖൻ.

രൂ

“വയോവിലാസാദികളാൽ, സതീത്മുഖാ-
യിങ്ങനകാലംമുതലീ നിന്തുംബായാൽ
പ്രഭാദിതൻ, മദ്രസ്തത്തിനാഗ്രഹി-
ച്ചിപ്പുതീയാളുടെ കരമാക്കുമോ?”

രന

“പാറിച്ചുകാലാളും ഗ്രാഹക്കൈളും ലോം
പത്രക്കൈവഞ്ചിച്ചു പരീക്ഷണങ്ങളുായ്ക്ക്
അശ്രൂലുമായും നട്ടനന്ദനയില്ലാ, മേ-
ലനത്മമാക്കം ഫലമുമുകുമേ തന്ത്രം.

രര

“വരിക്കൈയോ നല്ലതു, തൊന്ത്രോ! ചുറം
തിരിക്കൈയോ നല്ലതു? താത്താസനം
സൂരിക്കൈയോ വേണ്ടതു? എപ്പോഴുംനാ-
രിക്കൈയോ വേണ്ടതു? ഹന്തു ദൈവമേ!”

രഥ

വിചാരിമെച്ച കയറ്റുമണം
വിള്ളുമുപ്പാളുബലാശിരോമണി
അവൾക്കത്തവ്യുമിഞ്ചിടാതെക-
ണ്ണഡഡുവാംഡോജമോട്ടു നിന്നുതെ.

രഘ

പൊട്ടണനെത്തൻവിത്രാഖിരാജാസന്നാ-
നവീനസുഗ്രീവവരാജത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നാർ,
ചോദിക്കുന്നിയിരുന്നതെപ്പാഴം
അവിച്ചുപോലെ മധുവാണിക്കേട്ടിനാർ.

*
ഒരിസമരം പ്രിതുശാസനാരംഭിച്ചു
പ്രതിലുപനിച്ചുങ്ങിനെ കെടുമാത്രം തിൽ
ഡേനു, താണിനോലി കെടുമാനിനെ-
ക്കണക്കു മാന്നേന്നർജും മണി മാറിനാർ.   ၁၃

ഈവള്ളുഡാണാപ്രാഹമാനാരാഗമം
പ്രധാനാലട്ടം കുയറിക്കുടക്കുവാൻ
ഈവകരിംരോ! സംഗതിയായതക്കുമാ-
പ്രസംഗാഡ്വീപവസംരംഭിച്ചിട്ടാം.   ၁၄

തിരിത്തു ദിംബാതെ ദാന പെട്ടുണ്ടിനെ-
പ്രിതിത്തു കോപാക്കലാനായ കാര്യക്കൾ,
തിളച്ച ശാരൂഹതാട നുച്ചവിട്ടുപോകു
മറഞ്ഞിരുന്നു മധുരാഘവിക്കുകും   ၁၅

സ്വദേശകൊള്ളേംവുരുത്തിലുള്ളതാ-
മനക്കവറ്റു കുള്ളുമാരുങ്ങുള്ള
വിലയ്ക്കു വിറ്റേംകരാലാരുളു വി-
സ്തിച്ച തവിപ്പച്ചംമേശവാസികൾ.   ၁၆

അമാത്മനാരത്തെ സംഖ്യ, കുഹാം
ജീച്ചു, മേരിനീര കുതാഹുംക്കാർ,
“ഗ്രനേഡനാം” ഗാനകരാഡിപ്പേരു-
നുരുളുവാൻ മധുരാനാരാഡി ലിൽ   ၁၇

നിസ്ത്രീമായും വാസന പാട്ടിലൊട്ട് വേർ
നിരിക്കയോലാ നഗരത്തിലുള്ള വർ,
നിന്മപോഴീ സരസാഞ്ചിസത്തിലോ—
വിദഭദനന്നായ വനക്കുറച്ചുനാർ.

മന

ക്ഷപാകരാന്മാരുകുതമാനസക്ഷിത-
പ്രതീരു ഭദ്രേഭന ഭരയാക്കുവാൻ,
ക്ഷണന വേശ്യാമധ്യനൈവന്നുഖയ-
പ്രയോഗമാ ബിഡ്യാഡി തുലോം തൃടങ്ങിനാൻ. ഒരു

ധനാഭ്യനാണന്ന ധരിച്ചു ഭാസിയാം
വിഹാരഭോലാ “മുതിവല്ല!” എന്നവർം,
ധവാഭിസംഭവാധനമോട്ടുമുള്ളതു-
വിലോഭനംകൊണ്ടവനെ മുക്കിനാർ. ഒരു

ഒരേഴുകൊല്ലുത്തിനകത്തവന്റെ വാ-
രശ്ശേഷമുറ്റ്, തുവരെന്നപോലവരം,
ചുരത്തരിഞ്ഞാളുവന്നുരിദ്വനാം
ഗദാത്തരൻ മദ്രപനന ഭാഷയിൽ. ഒന്നു

കലാഖല തതാലുപജീവനം കുറേ-
ക്കാണ്ണിയാഹന! കഴിച്ചുകൊണ്ടവൻ,
കുടംപറത്തും, ബത! വാങ്ങിയും പണം
കൂളിത്തു മദ്രാധമമാരനേവയിൽ. ഒരു

ഇവണ്ണവും സംശ്ലിഷ്ടതരം മനോ-
വേന്നുറ ഭാസൻ—മധുസക്തഹായകൻ—
ഇരുന്ന മേനേലുണവല്ലനത്തിനാ—
ലോട്ടക്കമത്തിക്കുമൊഴിച്ചു മണ്ണിനാൻ. ഒരു

* * * *

ഒരു ദിനം സുത —— രാധ —— തയ്ക്കലോ—
നുഹത്തില്ല; മർദ്ദനായ വല്ലങ്ക്
സവിച്ച കുള്ളിക്കില്ല; തനിച്ചതാ—
നിങ്ങനു ഭാഗികമി തന്റെ മേച്ചിൽ.   ഒൻ

കഴിഞ്ഞ വംശ പ്രതിനിധി രാധാം
കമാറിയെപ്പറ്റി തിനിപ്പറ്റിം; തുലോ—
കടഞ്ഞ ദഹനതിനുന്ന കാണിക്കാ—
ടിനിനിട്ടനു കമനിശ്ചാത്രികാം.   സ്ത്രീ

വിശിഷ്ടയാം മേനക്കുള്ളേ കാരം—
കമാറിയെപ്പറ്റാലെ, കുംഖാക്കിശാം
വിശ്രൂതയാ രാധാ മാത്രം പ്രാരി—
സ്വിച്ചിനുള്ള സവിത്രികാക്കവാൻ.   സ്ത്രീ

തനിച്ച താനേ ബഹിരിക്കാവേ, മന—
സ്ഥാപന്യം ചില വിനോദങ്ങളും,
മയത്തിനാക്ക പൊല്ലുകണക്കു, നില്പിപ്പോ—
ലിളക്കേരക്കാനാട്ടായി തള്ള താ!   സ്ത്രീ

സ്വതന്ത്ര വിശാഗപ്രാംഘരാ, വയുടിത്തം—
മനോമുദ്ദേശം ആളുവിതു ശാത്രാക്കു,
വിവാഹകാലസ്ഥാനി ചീമിക്കിക്കുല—
യു താ വലിച്ചുതു തിരിച്ചിട്ടുകവാ!   സ്ത്രീ

മനോഗതം മാറു ബതിനു മങ്ക ശാം
പ്രാരിത്വിച്ചിട്ടു ഷാഖാച്ചുക്കായു താർ,
മുണ്ടെന്നുകൊട്ടു മനനിക്കുവുക്കിൽ, വീ—
ണോലിച്ചുപോരു മുല്ലി, വാഹായാരകിൽ.   സ്ത്രീ

അസാല്പുമായ് ചിന്തയൊടാനു വേർപ്പോ,-
നസാരമെന്നാകിലുറങ്ങിനൊക്കേവാൻ,
വിസാദമാം കയ്യുപധ്യാനമാക്കിയ-
ക്ക്സാലമേൽ ചുരിയിൽനിന്തോമലാറം.   നൃത

തദംഗസൗര്യമുപാഹരിക്കേവാ-
നട്ടതെന്നാളു ചെച്ചത്തിയ മനമാത്തൻ,
തന്മഹ്യാത്മിച്ച തലയ്ക്കു ചേരുന്നുകൊ-
ണ്ണവർക്കുക്കും വത്രമരു വീക്കിനാൻ.   നൃന

ചുത്തു പട്ടാംബുരമുള്ളിടിക്കയോ-
ലുലച്ചുയെന്നു പദ്യാധ്യാദ്വാനിൽ,
ചുന്നുവീരാധതികൈണ്ടമഞ്ജനാ-
പരമനിന്നു കൊടിപ്പാലെ കോട്ടമേൽ.   നൃവ

അംഗത്വു കണ്ണുപാളു; സുഖബാധചന്ദ്ര-
സ്കന്ധി; ഇള്ളായിട്ടുമാബുരാഗിയിൽ
വിചാരവീചിനിര നിന്നു; നിദ്രയാ-
ലാന്തരവിശ്വേച്ഛമോ സുരാംഗിയും?   നൃവ

രണ്ടിയേഴുള്ളു; മഹാഭരിതനാ,-
യന്നേക ഉദ്ധൂർഭവലോദാദാദാളാൽ
മഹാഗദം ചുണ്ണായ നീചനെന്തതനി-
ക്കുള്ളു ദർശിച്ചു കിനാവിലന്നവം.   നൃവ

തുടിക്കേരുള്ള ഒരിക്കെല്ലാം, കണ്ണ-
മിഴിക്കേവ ചുഡിവി, ചുഡിവത്താരാം
കരേരിയോട്ടപ്പുമുള്ളു നില്ലുതാ-
ഡാന്നവീക്കിച്ചുഴുന്നരിതാദാർ.   ചു

മന

വിള്ളു വല്ലാതെ കുവിംത്തടം, മുഖ്യമാണ്
കുഴിത്തു നേരുക്കറം, കൊഴിഞ്ഞു മീറകറം,
മെല്ലിഞ്ഞു മെഴു, തെൻറുകളും മുന്തിരിയും-
മനച്ചുനെന്നണ്ണുവെള്ളാനു എത്തിനാറം.   ഒമ്പ്

മുവാനു സുക്കിച്ചു തുറിച്ചുനോക്കുന്ത്-
ക്കൊസമിക്രൂട്ടാനിലുന്നതാക്കണ്ണാം
മുളച്ചു ദൈജുപ്പു മുഖ്യമാനുന്നു-
സൗതിപ്പു തിജ്ഞനമാവാക്കു എദ്ദും!   ഒരു

“എത്തു സന്ദർഭനമാണോ? എന്നുംാം
നിജാപ്പാധാര യുഥുത്തിയാക്കുന്നോ?”
മുവാനുമോത്താനില നിൽക്കുവാനമാ-
വുമുട്ട് പ്രാവാനമാനുക്കുരായുംതുദാ.   ഒന്ന്

തദ്ദസമിക്രൂട്ടാനിനകളും-
ഗളിച്ചു ഹാ! ഭീകരമായ ഭാഷാവിൽ,
എഭുച്ചുവയ്ക്കിണംതാബണ്ണാം തുഹാ-
മുവാനുനിന്നു മണി ചീറിട്ടാപ്പടി.   ഒരു

“അരിഞ്ഞതിട്ടുണ്ടോ സതി, പണ്ടു നീ കളി-
ച്ചുവിഞ്ഞു മുരാനു കളഞ്ഞ പണിവാൻ;
മരിഞ്ഞുപോകുപ്പുല്ലിക്കിലുാ തുങ്ലാം
മുരിഞ്ഞു മെഴുപ്പുംതീവിയത്തിലുായും.   ഒരു

“പുത്രസ്ഥാനാലുംനും മരക്കുവാൻ
വിത്രുപവേശ്യാമയുലീലനാഡി ഞാൻ;
പ്രകാശനാരോഗ്യനുംകുളാമാഡേവ
നശിച്ചു ഹാ! ധാചകനാഡി സാമ്പത്താ.   ഒന്ന്

മർ

“കെടിച്ച ദുർസ്സുതിയെല്ലാത്തിടാ-
നടിച്ച കാശോന്ന കരതിലില്ല മേ;
മടിച്ചിടാതേ തവ പാദമാത്രങ്ങം
പിടിച്ചുറന്നു, കനിവാൻ കാണ്ക നീ.”   ൧൧

“ഔണാധിപരുാരിവന്നതിരഞ്ഞുകൊ-
ണ്ണണ്ണത്തിട്ടന്നു, കിടിയെപ്പിടിക്കുവാൻ
ബുണാന്താവും കലരാത്ര ഭൂമാരം
കിരാതരേപ്പാലേയാളിസ്ഥലങ്ങളിൽ.”   ൧൨

“രൈളീപ്പാക്കത്വോഡ്യുത്തിയാ-
ലരിഞ്ഞിട്ടനില്ലിഹ കുള്ളേനവാൻ—
മനഃ—നെന്നെന്ന—നിരാഗനാമെന്നി-
ക്കൊരപ്പനാളേയ്ക്കു ഭ്യംകൊടക്ക നീ.”   ൧൩

“മഹാമഹാപാപിയെനിക്കു, മദ്ദുമേ
മതനു റൈപ്പേദന വിനൂരിക്കുവാൻ;
മനസ്സിനേന്നുമുഖിച്ചുകൊള്ളു വാൻ
മതനു സംഗീതവുമാണ മാനിനി!”   ൧൪

“തുലഞ്ഞു ഹാ! പെറ്റതവിവും പ്രതാപവും
വലഞ്ഞു തെണ്ടിത്തിരിയുന്നകാരനും;
തുംബഞ്ഞു കൈകാൽ കുഴയുന്ന നിത്രുവും
വള്ളൻ ഭജബാംബുധിയിൽക്കിടക്കുയാൽ.”   ൧൫

“സുമാ താരണണാമെനിക്കു, ഗാന്മ-
ഭ്രസ്സിച്ചിട്ടനു തവ പുത്രിയെന്ന തൊൻ
യരിച്ചിരിക്കുന്ന; ദയാപുരസ്സരം
വരിക്കെ വാല്പൂരിവന്നന്നീതിയിൽ.”   ൧൬

“നൈച്ച സവ്സപ്രവുംലു, നാണവും,
നഗിച്ചവള്ളും എതാ! ജീവനാധിക്കും;
നതാംഗി, നീരുലമിതൊഞ്ചേരങ്ങിലും
നമിച്ചിട്ടേന്നെങ്ങം തരാനിതാ”.

വുന്ന

പകയ്ക്കിനാവിങ്ങെന കാണ്ടപോക്കയോ?
പുകരംച്ച നിന്മാന്തു ന ലം പ തിക്കയോ?
പകച്ച ഭാഗീരമി—ഭാഗ്രഹീന—ചും
പുകച്ചിലോട്ടം വിശമിച്ചുനോക്കിനാം

വുര്

ഇത്തലുസപ്പള്ള, മിതിദ്രജാലമ,-
പ്ലിതലു ചീഴ്നേനാങ്ങ ചാത്തസംഭ്രൂം;
ഇരുന്ന നിയക്കേന്നിത മുഹില്യത്ക്കെട-
വുമംകുലൻ, തന്നുടക്കാദ്ധകാനുകൾ.

വുറ

തദീഷദീനാധിതി കാണ്ടകയാൽ, കുച്ചാ-
തരംഗജാലങ്ങളും എല്ലിൽത്തു,
തനിക്കു ചെറുവാവതു ചെറുന്നങ്ങാടാ-
തച്ചക്കുവാൻ തോന്തരി തീർച്ചാക്കിനാം.

വുന്ന

പരഞ്ഞു ഭാഗീരമിയും:—“നിങ്ങെള്ളീ-
വിലാപമേ നിഞ്ഞുക; വീടുസവകർ
ഇതൊന്നറിഞ്ഞതുല്ലിനി നാടങ്ങൾവും
വ ത്രിച്ചുരച്ചിട്ടുമതാന്തു വിശമിക്കം.

വുര്

“കുറച്ച ചാരെപ്പുണ്ണൻ മനസ്സിലുണ്ടും
ചുഡിയന്ന, തങ്ങാടത്രുച്ചുനിൽക്കുകിൽ
കുറച്ചിലാണുണ്ണൻ നിലയ്ക്കും, തലു കേ-
ളന്തമ്മാബാമതു ചൊപ്പി വാടാഖാം.

വുവ്വ

എന്ന

അവിച്ചതാനോതിയതൊക്കേ, ജീവിയം
വെച്ചതല്ലോ മര കരംമന്ത്രം
അവിശ്വസിപ്പു; നിജകമ്മശക്തിയാ-
ലിവള്ളുമണ്ണോ! ത ച വന്നുചെന്നതും.   വുൾ

“രോളുചെയ്യും ഭരിതത്തിന്തു മ-
രറരാളിലെന്തിന്നപരാധ്യാക്ഷക്കിൽ
ചുമത്തിട്ടുന്നു? പ്രകൃതിക്രമങ്ങളേ-
ച്ചുഴിത്തുണ്ടാക്കീടിലത്തുമ്പ്രത്യുമാം.   നും

“വിഞ്ഞുലുമാം ജീവിതചെയ്യുകൊണ്ട് റഹ-
പ്രിഷ്യദമെല്ലാം ചുവടോടുകൂടി വാൻ,
വിശ്വിഷ്യ സാധിക്കുമെന്നുമെന്ന സ-
ദ്ധിമർശനം വിശ്വസനീയമാദരാൽ.   നും

“ഇങ്ങനിട്ടേക്കു ശരി, താക്കളെപ്പുരി-
ത്രജിച്ചതിനുംതും കരംകുറു തോൻ,
ഇഹത്തിലിട്ടും തുതി ചെയ്തിവള്ളു-
ത്രഞ്ഞുലുന്നായുതീന്നുതുതെന്നരതോൻ.   നും

“സപ്രകമ്മജമാന്തരവാസനാബലാ-
ലയമ്മാറ്റുക്കുളിലോ യമാതമാ,
സുധമ്മാറ്റുക്കുളിലോ കടന്ന സ-
ഖ്യരിച്ചിട്ടു മുറപ്പോലെ മാനുഷൻ.   നും

“വിടാറ്റുനാകും മധുസേവനായിതോ
വിവാഹമിച്ചുയും നടന്നിടായ്ക്കും താൽ;
വിഞ്ഞുലുന്നായീശ്വരസേവനചെയ്തിടാ-
തിങ്ങന്തെന്നെന്നറിയുന്നതിലും തോൻ.   നും

“ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും, തീനനാ-
യ്യിയൻ കും താരുളേ രക്ഷിച്ചവയ്ക്കും,
ഇന്നീക്കിട്ടാ സംശയം; മുഖം-
വിവിക്കണം തന്നെടുയ്യേറ്റുമോ.

“കുഴിപ്പിലെതാരിപ്പുണ്ടാദയാസ്യോവദ്ധിൽ
അവിച്ചുതാക്കം റ്റല ദേഹാസ്യനിനാൽ
ആരിത്തുരേംകില്ല ദവാനെന്നാരുളി
ന്നിതാരുൾവാട്ടിനാറാഡുംവിൽ.

“എന്നിരുത്തുന്നയീടുക, നാളെ രാവിലോ
വരചനതാലാൽ വരച താതസ്വഭവം
ശരായ്ക്കു മണ്ണിൽക്കൊണ്ട്, എഞ്ചിനൈ-
റ്റിലും ഓട്ടോമൂട്ടുക്കുത്തിനു പ്രാബുകൾ.”

ഇവള്ളുവുമീചരൊയ്യുതതാക്കാണ
അതുകൂടി മുഖം കാണിക്കുന്നോയുടെന്ന്
ഇന്ത്യൻ നിങ്ങളുടെ പ്രാസംഗം—
ഒരോ! ശ്രദ്ധിക്ക പ്രാഞ്ചി ഉണ്ടാണ്:—

“എ ഉന്നി ദോദാക്കാതാമെല്ലാണും-
നാലുപ്പിലേറിട്ടുകയില്ല, പാടി എന്താൻ;
ഉരുചുവെന്നും ശരി, ഒരുന്നു കാലുവെ-
ചുംചുംപോൾ ഭാഷിച്ചു തന്ത്രങ്ങളാവിയിൽ. കുന്ന്

“വലിയുട്ടിനീടുകവസ്തു കാലിനി -
ഉലിച്ച താഴെട്ടു; യതിനു മഹ്യമുറ്റം
എലിച്ചിട്ടേ; പരിത്രണിയൈക്കിലു -
ക്കലിക്കു വേഷം; ഒരു ചാരിതാമ്മർജ്ജം. ۴۰۰

മൃ

“തിരിച്ചപോകാമിവനിസ്താഴീമഹാ-
ദിദ്വേഷം കളവാനമൊട്ടനാം
കടിക്കവാനം തരണം പണം കരേ,
മടിച്ചിടാത്രു കബേരഭാറ്റു നീ.

മുഹ

“യമാത്മാ, ‘യാർിവ’ നേന്നരച്ചിടാ-
തിതനിടാം; നാഭൈജിച്ച വനിടാം;
യമാകുമം നിന്നീര കരാര കാത്തിടാം;
വേണ്ണതാല്ലുപകനായിതനിടാം.”

മുഹ

കരാരഗ്രേപ്പൻ കഴുത്തിലിട്ടതാം
കുടകില്ലാദ്ദേശ്ച കരംഗഡലാചന;
പരാജയം നേടി; പണം ക്രേണതാം
കൊട്ടത്തയച്ചാളവന്നുറ്റുന്നടൻ.

മുഹ

വരൈത്തനിനം വഴിപോലെ വാസ്തവാ
മരച്ചിടാനായു് മടിച്ച,ഞ്ചരജ്ഞകിൽ
വയന ഭസ്സംഗമേ സൗഭസ്സധം;
മരേളു ചൊരുണ്ണതുമെന്തു ഭാവികിൽ?

മുഹ

അമൻമാല്ലു മുതലായവകലാ-
ണ്ണമന്ന് താതൻ, തണ്ണാ വദ്യാധികൻ
അറിത്തുപോയാലതു കെട്ട കാട്ടതീ-
യെരിത്തു വീണ്ടും വരികൈന്നപോലയാം

മുഹ

അനേകമാല്ലുത്തമികത്തപമൊന്നിനൊ-
നടിച്ച മുള്ളിച്ച കൊട്ടതുവെങ്കിലും,
അവന്നീര നാശത്തിന മേതുതാനിതെ-
ന്നഹോ! മനസ്സാക്ഷി കടിച്ച മക്കൾിൽ.

മുഹ

ഭയത്തിനേക്കാളുപരുഷിനായിട്ടും
ഭരിതനാം ചുവർസവാവിലജ്ജസാ
ജനിച്ചു കാരണം മവരംകു, സദപയ്യു-
ജനങ്ങൾം സാധാരണയാർദ്ദചിത്രകാർഡ്.   മുഖ

അനന്തരം വേണ്ടിനാവാദമെന്നും
ക്രമം തേരാവോച്ചരാനയാളിക്കാർഡ്
അനഭംഗരം ധാന്തി, കരാറ കുത്രുമാ-
യച്ചത്തനാംതൊട്ടുനടപ്പിലാക്കിനാൽ.   മുഖ

മുറയ്ക്കു പെന്തീടു സുതയ്ക്കു, ഗാനമ-
ഭ്രസ്തിക്കവേ, വേണ്ടി സഹായകമുക്കവാൻ,
നവീനവാല്യാർ, മൺിനാല്ലിനെന്നതുവാൻ
തുടങ്ങി 'ഗാനാധര' കൈതവാദിയൻ.   മുഖ

“കമാരവരമ്പ്” തിനട്ടക്കല്ലൂരുതാം
പറമ്പിലോലപ്പുരത്താൻ “തേക്കെതിൽ”
കഴുപ്പുമേന്നു മുറിയുന്ന ഹാക്കവാ-
നവനു ഭാഗീരഥിയും നൽകിനാൽ.   മുഖ

കടിച്ചുഹാ! കത്തിമരിത്തു കാസിത-
അവുതിയിൽ സംപ്രതി മഗനാകയാൽ,
കമരിയേ വേണ്ടതോലെ സംസ്കൃ
സ്തരം പരിപ്പിച്ചുതോലുമില്ലവൻ.   മുഖ

മുറയ്ക്കു നിത്യം മൺി നാലടിച്ചു, പെൻ-
കിടാവു വന്നാലരനാഴികയ്ക്കുകും
മുഴക്കി ഹാംമാണിയമേനു മുളിയ-
പ്പറിത്തമെല്ലാം മതിയാക്കിനാനവൻ.   മുഖ

തുലാമട്ടത്തെത്തിയിങ്ങനെക്കാണ്ട് വായ് -
 തുനു സോർ' പാട്ടകളും പാടവാൻ
 തുടങ്ങിയാൽ ദിനുംഹമായ വാസനാ -
 ബലത്തെയുത്താലുംരിഞ്ഞു നാംക്കുനാം.   മഹാ

മിഴിക്കു കള്ളുന്നതു കണ്ണിടാത്താരാ -
 കഴങ്ങുവിദ്രാത്മിനി സാധു രാധതാൻ
 മിച്ചുനാം ഭാഗവതക്കു വാസനാ -
 വിശ്വാസമിമാതിരിയേനു നൃനിനാം.   മഹ

പ്രവൃത്തിവിട്ടാടമണിക്കു വീട്ടിലെ -
 അടിനു രാധാജനകാടിഭാഷകൾ,
 ആധാത്മജാഭാഗവതക്കു ശ്രദ്ധം
 കൊടുത്തവനു പ്രതിശാസംഭവിയിൽ   മഹ

ശരിക്കു ഗാനാ മകളുംസിച്ചുകൊ -
 ണ്ണിരിക്കാണെനു ക്രാരമേനുവൻ,
 യാമിച്ചു തെററി, പുരകാംഗമണനാ -
 യിങ്ങനു കുദ്ദുരിയിൽനിന്നുമെത്തിയാൽ.   മഹ

അട്ടത്രക്കണ്ണാലപഹാസഗർഭമാ -
 മസഭ്രവക്രാന്താഖണ്ണങ്ങളാൽ,
 അസഹ്യനാശത്തിന് വലഞ്ഞുനേക്കുനി -
 നോഴിഞ്ഞു ഭാഗീരമിയും ശാവത്രം.   മഹ

ഇടയ്ക്കുംകുലുമാനതാംഗിയെ -
 തത്തെന്നുവെച്ചിട്ടും ദർഭഗന്ന
 ഇരുന്നുമോരോനു പ്രവാതത്തു ഭീമാണി -
 ചെപ്പുത്തിയും വേണ്ട പണം ചാട്ടണ്ണിനാൻ.   മഹ

“വെളിക്കുതാ, നിന്നവനെന്ന ഭീമമാം
രഹസ്യവും, തന്നെയറിഞ്ഞുകൊണ്ടവർ,
വിളിച്ചു പാട്ടിച്ചു രഹസ്യവും, വിടാ-
നോത്തുക്കുമാ” എന്നു ഒരു പ്രസ്തിനാൾ.   മഹൻ.

അവന്റെ താളുത്തിനു തുള്ളിഞ്ഞേണ്ടോ-
മവസ്ഥയിൽപ്പെട്ടുമാനുഷ്ഠിവർ,
അധക്കനിശ്ച മുന്നു ലഭിച്ചിരുന്നതാം
മനസ്സും ഹന്തി! തക്കൻ ദേവിനാം മരം

സവിത്രിയോടപ്പെടുക വീഴ്വാൻ, മഹാ-
നികുളങ്ങനായാൽ വീഡിനനായവൻ
തദാത്മജാലൈഖണ്ഡവുത്തിചെയ്യുവാ-
നതാക്കി സംശ്രദ്ധമാണോ! ഒരു മാർ!

പതിച്ചു മാപാപി വിടനു, കന്നുകാ-
പതിലുതാംഭവിച്ചാരമഞ്ചവാൻ?
മതിയും കത്താപ്രതികാരവാനുരഞ്ഞാൽ
വതിയും കാപ്പിട്ട മഹാവലാധമൻ.   മരം

അതിനു, പക്ഷേ പ്രതിബന്ധമൊന്നു സം-
ഭവിച്ചു, “സാധ്യാളൈഡൈയീഹ്രാൻ
വിപരാശുരാതിര കാളുകൊള്ളു” മെ-
ന്നഉഭൂതത്പരം വെളിവായറിതിയിൽ.   മരം

അതേവരയും നിജരാഗശ്രദ്ധയിൽ
കിടന്ന മാതാമഹനാം വയ്യാധികൻ,
കരച്ചുള്ളിനത്തിനു വാഗികാണ്കയാൽ,
കമാർട്ടി പാട്ടനുഭവത്തിനിത്യവും.   മരം

നിരന്തരം പാട്ട് തുടങ്ങിച്ചെന്നാണെ -

കണ്ണമെന്തു മുത്തേ ദൃഗ്ഗച്ചത്തിൽ രിഞ്ഞു താഴെ

നിരുളിയ്ക്കാം ഭാഗ വത്സൾ പാദങ്ങൾ -

നിടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല ദ്രോഹശാത്രവിൽ.   മര ①

അതല്ല, കണ്ണമു തുടങ്ങിയാഴമാർ -

നവജ്ഞതയ്ക്കും കണ്ണമു വാഞ്ഞു താൽ,

പരിത്തമെന്നാ കഴിയുംവരല്ലെ പേണ്ട -

കിടാവിനെക്കാര്യത്വസിച്ച രക്ഷകൾ.   മര ②

ശരിയ്ക്കു പാദങ്ങൾ നടന്തിണ്ണേമെ -

നടരാത്രു മുത്തേ ദൃഗ്ഗനിയന്നാ നാംക്കുന്നാം

ഗീച്ചു, വാലുപ്പാക്കർന്നനാളെ മും കുമാൽ

കൊടരാത്രു ശാസ്ത്രപ്പു തിനാ തുടങ്ങിനാൻ.   മര ③

വിടക്കിട ദ്രോഹഗതിയ്ക്കു വിംലു മാ -

യിടയ്ക്കു വീണ്ണന്തരുകൊണ്ടു മണ്ണസാ

വിത്തിച്ചു ശാസ്ത്രപ്പുതുകൊണ്ടു, മുറമാം

വിരോധശുണ്ണാവിത വന്ന ഗുഖനിൽ.   മര ④

അതല്ല, ഭാഗീരഥി പണ്ണിവണ്ണം നാ -

ദ്രു ശാജ്ജാഹാലാജിഹര തന്ന വേർക്കുവാൻ

അഹകത ഹായുംതീന്ന് തുമനേനാടുരാമ്പയാം

ബല്ലു താം വിരോധാഗ്രിയിലാപ തിച്ചുരുതെ.   മര ⑤

മിച്ചിയ്ക്കു രണ്ടാമതുമത്ര തന്നു നേർ -

വഴിയ്ക്കു വന്നോരു വിരോധിക്കേ ജുവാൽ

പാഴിച്ചിത്തുള്ളാലവന്നുമത്രമാ-

ല്ലോഴിച്ചുമാറ്റാനുമുന്നോച്ചു തീച്ചു ശാക്കിനാൻ.   മര ⑥

നാളു സിംഹത്തോ ശാമഗ്രന്ഥായിട്ടു്
കിരാതനേപ്പാലയകപ്പെട്ടതു് വാൻ,
എഴുത്തു് വീഴീ വല, ഭൂമ്പുലി ശാം
വലൻ തരണേനാക്കിയിരുന്ന നാർക്കരാം. മനസ്സ്

രെതിനേരത്തു് കടപ്പുറത്തു് പോ-
യരോഗതാവുംഡിനാഡു മാതതൻ
കളിച്ചു് വീതുന്നതുകൊണ്ടു വന്നിടാ-
നാളു ദുലൻ വടി കയ്യിലേന്തിനാൻ. മനസ്സ്

കരാളുനാളു് പ്രതിവീവിധത്തിലാ-
കിരിക്കുകയാൽ, പുത്രരിങ്ങുന്ന വീച്ചകൾ
കരാളുതില്ലായതിനേ; തനിച്ചു് താ-
നിന്റെ ദുലൻ നടക്കാണ്ടു പോകവാൻ. മനസ്സ്

കളിച്ചു് മറരത്തു് നടന്ന രാധ, ന-
ല്ലോള്ളക്കുണ്ണിച്ചികൊണ്ടു കാണ്ണകയാർ,
വിളിച്ചു് മുത്തുള്ളനൈമുച്ചിയ്ക്കു തേൻ-
തളിച്ചു് തുക്കാഞ്ഞൈഴും വച്ചസ്തിനാൽ. മനസ്സ്

“തനിച്ചു് മുത്തുള്ളു! പുറത്തു് പോയിഭേ-
ണ്ടിനിക്കു കുട്ടാഡിവരു കള്ളിക്കുവാൻ;
കനിഞ്ഞുനിന്നീടുക കണ്ണുവേബത്തി ശാ-
നിനിത്രം കല്ലു വലിച്ചുവിജ്ഞതിട്ടു. മനസ്സ്

“വലിച്ചുവിജ്ഞതിനു കല്ലു കണ്ണെടു-
ത്തിടിക്കാമിതെന്നാൽ കടമോന്ന തന്നിടാം;
വലിച്ചുവിജ്ഞതിനു കല്ലു കണ്ണെടു-
ത്തിടാത്തുന്നാൽ കടമോന്ന തന്നിടാം. മനസ്സ്

രു

“വത്ര, വത്ര, ന സ്യൂര്യാളി, ഭീകര-
സ്പദപമായിട്ടിരം വന്നചാടിയാൽ,
ങ്ങർജിതം കൈവരുമാ കളിയ്ക്കു? കൈ-
തരു തരു, യാത്രയിതെന്നിന്നിയിൽ”? മന്ത്ര

ഇവണ്ണമഹോത്തിരുത്തുള്ളതു ചെ-
ന്നവണ്ണശാഖാവധിവാളുവല്ലികൾ
ഇളക്കി മുതൽ തുട്ടെന ദശബന്ധവേല-
യുകളു ചാടിച്ച പിടിച്ചുനിൽനിന്മം. മന്ത്ര

സ്പദലാചനാന്വരത്സൈകപാത്രമാം
വിലോലനീലാളകയാം കമാരിയേ
ബദലാജ്ഞപലത്സ്തേരവുത്സരം, തദാ
തലോട്ടി മാതാമഹനായ ഭാഗ്യവാൻ. മന്ത്ര

അമരവർഷാഗ്രുക്കണ്ണഡളാം ലസൽ-
സുമണ്ണഡളാൽ പോകൊടിയേ വയോധികൾ
അലക്കരിച്ചിട്ടിരുവാലിക്കാ .
ക്രമപ്രകാശത്താടിവിജ്ഞാമോതിനാൻ:— മന്ത്ര

“കളിയ്ക്കു, കാത്തിന്നതനിച്ചു, താനിതാ
വെളിയ്ക്കു പോയേനു നടന്നവന്നിടാം;
കടപ്പറത്തത്തിയതുനു കാരംകൊ-
ണ്ണുകൾ മടങ്ങാം; വിടക്കേന്നയോമനേ! മന്ത്ര

“വയസ്കരതീർച്ചയിതാണ; സംസ്യയിൽ
സ്പദം നടന്നാളു കടപ്പറയു താൻ
അണ്ണത്തു കാരേരലുക്കണ്ണ’മെന്നതേരുമേ
മുടക്കമീല്ലാതെ നടത്തിണ്ണേണ്ണേ? മന്ത്ര

“ഇത്തന്ന നാട്ടുക്കൂട്ടെല്ല നീ ജപയ്യും; തൊനിത്തിട്ടിട്ടുമ്പോൾ തിരിച്ചു വന്നിട്ടാം;
കായൻകൈ മാറ്റുക; നല്ല മാന്യപഴം
വത്സം വഴിയേണ്ണാണ് നിന്നുക്കു വാങ്ങിട്ടാം.” മർബ്ബ

തലോടിയുംകൊണ്ടു ചാറുതിവള്ളുമാണ്
തുള്ളും തങ്കളുടലാം ഭൂജുക്കു
അഴിച്ചിഹന്തിൽ സുരലോകവാസവും
കഴിച്ചു രൂപസ്വം നിജയാത്രചോല്പിനാണ്. മർജ

ഇറങ്കി ഉദം നടക്കാണ്ടു രൂപം-
നാട്ടുവുംവാമുഖാന്ത്രിയാൽ
ഇതേവരെതാനറിയാതെതാരുള്ളത്
പ്രകാശപ്പെണ്ണതിനകളും രൂക്ഷിനാണ്. മർക്ക

സുതാസുതാഡ്രോഹിസുവാന്ത്രിയാൽ
കുതാത്മനായീടിനു രൂപംനഞ്ഞസാ
സുവണ്ണതേജാമയമെന്ന തോന്തി, താൻ
ചവിട്ടിട്ടു തല്ലേംടിയാൽനു വീംഗികൾ. മർന്ന

സുതാസുതാഡ്രോഹിസുവാന്ത്രിയാൽ
കുതാത്മനായീടിനു രൂപംനഞ്ഞസാ
സുവണ്ണശസ്ത്രാമയകമെന്ന തോന്തി, താൻ
ചവിട്ടിട്ടു തല്ലേംടിയാൽ വീംഗികൾ. മർന്ന

സുതാസുതാഡ്രോഹിസുവാന്ത്രിയാൽ
കുതാത്മനായീടിനു രൂപംനഞ്ഞസാ
സുവണ്ണശസ്ത്രാമയകമെന്ന തോന്തി, മേൽ-
പറന്നിട്ടു പക്ഷികൾംതന്നെന്ന പാട്ടുകൾ. മർന്ന

ഉ.ന്ന

സുതാസുതാദ്ദേശിസുവാന്ത്രതിയാൽ
കുതാത്മനാശിട്ടിന് വുലൻജ്ഞസാ
സുധാരസാസപാദ്രകമെന്ന താനി, തന്മ-
ചെവവിജ്ഞ കേട്ടാപ്പണ്ടും സാക്തികൾ.   മർജ്ജ

സുതാസുതാദ്ദേശിസുവാന്ത്രതിയാൽ
കുതാത്മനാശിട്ടിന് വുലൻജ്ഞസാ
സുരൂഹമ്മുളികളേന്നതോനി, കണ്ണ-
നിരപ്പിലെത്തിട്ടിന് ചെററവീട്ടകൾ.   മരിം

സുതാസുതാദ്ദേശിസുവാന്ത്രതിയാൽ
കുതാത്മനാശിട്ടിന് വുലൻജ്ഞസാ
സുഗന്ധപുരാവരമെന്ന താനി, നേ-
ർട്ടിച്ച വന്നാൽ ഹോരണ്ണബീരണം.   മരിമ

അവൻ്ന് പ്രമായത്തു തദ്ദിവൃമാക്കീ-
യവസ്ഥയിൽപ്പെട്ടുനാ വദ്യാധികൾ
അണിഞ്ഞ ഒരാമാഞ്ചേരമാടൊന്നു സഖവി-
ച്ചണഞ്ഞതാഴിക്കരെ അനിഡവു ദിൽ.   മരിം

ദിവാകരന്റീമണിബിംബമാഴിക്കിൽ
പ്രതിച്ചുപോഴിട്ട തദ്ദുല്പദയ്യീകൾ
ദിനാഞ്ഞനിലാംബവരകംബെള്ളതിലു-
പ്പുസിച്ചിങ്ങനു കൂസവിട്ടുനീഡിക്കിൽ.

മരിം

ക്ഷണം ക്ഷണം വന്നുവിശ്വാസവും ലാസ-
സപത്രപവും സരുപ്പി മാറിമാറി മേരു
ക്ഷിപാഗമത്തിൽ പല വണ്ണങ്ങളാസ-
ഞ്ഞാരുദരം കാണാൻ ചിയത്തിലത്തും!   മരിം

അതീവ രക്താഭകലന്നിങ്ങന്നാം
പുതീചിയിൽ ഭാസുന്നായ ഭാസ്യം കുൾ
സ്വത്തീലൃദ്ധിച്ചുത്തുക്കൊപ്പാളി പ്രീഞ്ചവലി -
പുതീതന്നായ പ്ലാചിങ്ങണ്ട് ദിക്കേക്കം.   മരു

കയ്ക്കുന്നു കല്ലോലശത്തിൽമുഖം-
യുടുമ്പിവന്നാണുന്നു കരഞ്ഞു കിഞ്ഞു ശാൽ
കടക്കുന്നുന്നതിന്നുകുണ്ടുനോൽക്കരിക്കുന്നു-
ലഭ്യോ! തുടർന്നു “പെന്റനീട്” സഹിച്ചനാം.   മരു

മനസ്സുവാന്നദിമരന്നാഡു മരു-
വയ്യാധികൻ വാരിയിൽത്തിരുത്തിയിൽ
മനംകുറുത്താത്തി അജ്ഞനു നോക്കിനാ-
നല്ലെ വിച്ചിനിര സീഴുഭാഷിയിൽ.   മരു

നിരാമയം നിർവ്വതിയുംവാശയം
നിമശറമാഡു രൂപംക്കിങ്ങനുപോകാക്കായ
നിശാതമല്ലേക്കാൻ നിരന്തരാ തുണ്ടലാം
നിശാതമലാഡു വന്നതറിഞ്ഞതില്ലേരോ!   മരു

തിളങ്കിയോരന്നിയിലുക്കെടുന്നു-
തത്തന്നെത്തു കാണുന്നവരോക്കുണ്ടും ക്രമായ
തിരിച്ചുപോഡാരമുഖനുമുഖവൻ
തന്ത്രിച്ചുംഗണിച്ചു തമസ്സിവഞ്ഞസാ.   മരു

തിരിച്ചുപോകുവണ്ണായ കാഞ്ഞം മറ-
ന്നിരിക്കുമ്പേണ്ണ രൂപം,നതേ സഹിച്ചനാം
കിക്കുച്ചു ബൈജുവൃലുദന്നായി വീശിച-
ന്നാണതാരുകൊണ്ടു രബിച്ചുവിക്കേണ്ണ?   മരു

*   *   *   *   *   *

അനർഖപത്തിനട്ടു നാമവും
ജപിച്ചിരുന്നീടിന് രാധ ചൊല്ലിനാം;—
“അടിച്ചിതമേ! മനിയെട്ടിവേവരേ-
തിരിച്ചു മത്തൃന്നണ്ണത്തില്ലയോ?”   മനുക.

ഉരുള്ളാരീവാക്കകൾ കേട്ടടക്കം, പരി-
മേച്ച ഭാഗിയ്യിയമു സത്പരം
ഉണ്ടർഡെൽഹാവാട് വാത്ത, യൂട്ടേന-
തിരണ്ണതിടാനാളെയുമായു വിച്ച മേൽ.   മനുര

“വരും കഷണം രൂലു്” നിവണ്ണിമോഹത്തുകൊ-
ണ്ണിയന്നിത്തരാഴവുമുണ്ടിടാതവർ;—
വള്ളിത്തുക്കണ്ണു, പറഞ്ഞയെല്ലാരാ-
ളുന്നതം വന്നില്ല ചേന്നിടായ്ക്കായൽ.   മനുര

ഇരിപ്പിരയ്ക്കാതെ പട്ടിപ്പിരയ്ക്കലേ-
ക്കിരഞ്ഞിവന്നിടവർ നിന്നു നോക്കിനാർ;—
ഇത്തട്ടിലെത്തുന്നവരാക്കേ, രൂലുന്ന-
യാരിക്കുമെന്നോയും, നിരാഗതെടിനാർ.   മനുര

വഴിയ്ക്കു “കാലോശ” ദൈഫുദ്ദുബാഴാക്കയും
“വരുന്ന രൂലും സ്വയാർ” മെന്നവച്ചുവർ
വള്ളത്തുമാശാലത വാടി, യന്നുനേ-
നറിത്തിട്ടുന്നരമുട്ടത്തമാറ്റിൽ.   മനുര

പറഞ്ഞുവിട്ടീടിനുസവകൾ, കുറേ
ക്കുമ്പിത്തു വന്നിടവരോട് ചൊല്ലിനാൾ;—
“തിരിത്തുവോയു്” വലുപ്പജമാനങ്ങൻ രൂമാ
തിരിത്തു കണ്ണില്ലാരിട്ടുമിങ്കു താൾ.”   മനുര

നൃഹതിലുജോക്കുള്ള കേടുഡിന്താം
ബുഹദ്രപ്രമാതീക്ഷേണതഞ്ചക്കരയ്ക്ക് വാൻ
നൃഹസ്മം മാതുലജനത്തിരജ്ഞിടാ..
നിഹ സ്പദം സേവകനാത്തിരങ്ങിനാൻ. മന്ത്രം

ഉറങ്ങിടാ, തുണകഴിച്ചിട്ടിടാതെ, ഭ-
സ്വഹോയ്ക്കേടോയ്ക്കണ്ണു മുഴുവു രാത്രിയിൽ
സവിത്രിയും പ്രതിജ്ഞമന്മുതം ഗ്രഹോ-
ദരത്തിലാഹരി! കഴിച്ചുകൂടിനാർ. മന്ത്രം

ഒട്ടകമേയ്ക്കണ്ണുമുഴുത്ത പാതിരാ..
വച്ചത്തന്നെരുതു കമാരമേനവൻ
കുട്ടി ദിവേതതാടം മാതുലബൻറ മെ-
ശ്രൂചുതു വണ്ണിയ്ക്കുമാക്കിയെത്തിനാൻ. മന്ത്രം

“അറിഞ്ഞ തില്ലൈഡിനെങ്ങനും, വാരിയി-
യ്ക്കുത്തക്കുപ്പുട്ട മരിച്ചു മാതുലൻ,
അടിഞ്ഞ തീരുതു കിടന്നിങ്ങനും,” വെ-
ന്നരച്ച ഹാ! ഭസ്മഹവാത്ത മേനവൻ. മഹം

കരഞ്ഞ തല്ലുതി; യന്നുള്ളാതുവിൽ
കൂളിച്ച തല്ലുതി; യച്ചതി കുറുകാർ
കഴിച്ച സാന്തപ്പാക്കികൾ; കേവലം കമാ-
വദ്ധംനായും കാരണവൻ വദ്ധാധികൾ. മഹം

വിധിയ്ക്കുചേരുപ്പടി തന്റെ മാതുലൻ
കരിച്ചുശേഷങ്കിയ ഭാഗിനേന്നുനാൽ
വിശ്വേഷ്യുന്നും കുതമായി; നാട്ടകാ-
ദരച്ചവന്നു സഹതാപവാക്കികൾ. മഹം

അതിനാശേഷം “പതിനാറ്” ഭംഗിയിൽ
കഴിക്കുവാനുത്തര കമാരമേനവൻ
അവസ്ഥപ്പോലെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കാണുത്തേരു
ന്നവസ്തുമാലോചനവെയ്യാതെക്കിനാണ്.   മരുന്ന്

പടിത്തരംപോലൊരുതു സ്വഭാവങ്ങൾ...
പ്രധാനിക്കുകയിം, പതിവോതാ ലീതിയിൽ
പരം ദരിദ്രമെന്നുതു “കാത്തിവീഴുത്തല്ലോ”
പ്രധാസമില്ലാതെ നടത്തി മേനവൻ.   മാർക്ക്

മുറയ്ക്കു നന്നായടിയന്തിരം നട...
തിട്ടനു ഭാവത്തോടു രാധാക്കുൻറ ‘സാർ’
മുരക്കി വല്ലാതൊരു “ഡോസ്റ്റിച്ചു” കാ-
ല്ലംചുംബിന്തയുത്തരു നടനു ചുററിനാൻ.   മാരു

കൊച്ചുത്തു മുള്ളാനുമനേകമാളുകയി-
ൻചുക്കുവാൻ മുണ്ടുമുഖവുല്ലിമാൻ
ഒടക്കെടുപ്പില്ലെന്നില്ലെക്കാളുള്ള വാ-
നചക്കൈയ്ക്കുള്ളിലിതനു മേനവൻ.   മഞ്ഞ്

വിഡേയരാം പാചകരോഹ്നു തച്ചുമാ-
യിതിക്കുമോരോ വിഭവങ്ങളുാലരാത്
വിളക്കി മേനോനു കൊച്ചുത്തു സ്വഭാവേ-
സ്ത്രിച്ചുപാടി ഗതികെട്ടു ശായകൻ.   മഞ്ഞ്

ക്ഷണിച്ചു വന്നാളുകളും, ക്ഷണിച്ചുഭി-
തണ്ണെതെ മരാളുകളും ധമാക്കുമം
ക്ഷണം ശമിച്ചു; ഗ്രഹമന്നൊരു സംശയം
കഴിത്തതാം കോവിലുപോലെ ശാന്തമായും.   മഞ്ഞ്

ന മ

അമാന്തമായുണ്ടുമിച്ചതാല്ലരാം
നിമിത്തമെന്നോ? വയറിനക്കുടൻ
കമാരമേനാനൊരു സംഭ്രൂം തുലാം
കടോരമായിട്ട് തുടങ്ങി മേൽക്കൂരേൽ.

മാന്ത

ഉദഗരാം ഒരുപ്പതിസാരവേഗമോ
ചുങ്കുകേരാം തലച്ചുററല്ലോ പാരാം
ഒരുജ്ജസ്തുവരവുമാർന്നു, കാൽ കരാ
തണ്ണരാം വല്ലാതെ തള്ളുന്ന മേനവൻ.

മാന്ത

വള്ളു രോഹസ്ഥിതി കണ്ണ ബൈബ്രുനേ
വിളിക്കുവാനാളുകളോട്ടാടി, യന്നയാർക്കു
വരുന്നതിന്മുഖപ്രഥമപ്പു സത്പരാ
വിഴുങ്ഗി മേനോനെ മഹാഭാഷാരം!

മാന്ത

പരക്കുവേ പട്ടണമാക്കുയാ മഹാൻ്റ്
മരിച്ച രൂത്താന്തമതീവാ ഭസ്മഹം
പടന്ന്; പെറ്റരാവല്ലിയഞ്ജസ്യ, പരി-
മേഖലിതാക്കളും സംഭവങ്ങളായി.

മാന്ത

വിശ്വാ വികാസംകുരമെന്ന ചൊല്ലിനാ-
നംകുർ; എന്നല്ലിരു മരുന്നാട്ടകാർ
വിശ്വാംഗമിന്നുനന്നുമെന്നുവാല്ലിനാ-
നതക്കുമിസ്സുംവേകാരണങ്ങളായും.

മാന്ത

തദ്ദേശക്കൊപ്പരാം ധരിച്ചു നാട്ടകാ-
രഗ്രേഷ്യവും ഭസ്മധമായ സക്കം
തഴച്ചു, വക്കീലിനെഴും കുണങ്ങേണ്ണു
തടസ്സമില്ലാതെ പരഞ്ഞു വാഴ്ത്തിനാർ. മാന്ത

അന്തർമ്മിണികി, ലതാന മാതുമാ-
യണ്ണതിടില്ലെന്നാൽ വാക്കുമഞ്ചസാ
അവധിമനപത്രകമാറി, ഭാഗ്യമ-
റിയൻ ഭാഗീരമ്പിൽ വിപ്പാത്രകൾ.   മഹാ

അസഹ്യമായുംതൊന്തിയ ദിവഭാരമ-
നന്നേകമാല്ലോളികചിന്നങ്ങളാൽ
അടക്കിയമാനിനി വല്ലഭൻറ സം-
ഗതിയ്ക്ക് സംപ്രാത്മനചൗള മേഖിനാർ.   മഹാ

നിജേഷ്ടുമത്തുന്നുനി നൃയൈകിയാ-
പ്പിയപ്പെട്ടുന്നുനുമന്തരിക്കയാൽ
നിതാന്ദിവാക്കലയായ രാധയേ
സമാശപിന്നീച്ച സവിത്രിയാവത്രം.   മഹാ

രൂട്ടേഡി രാധയ്ക്ക് പരിത്തമൊട്ടനാ-
ളിവണ്ണുണ്ണേയ വിപ്പാത്രകാരണം;
കുറയ്ക്ക് പിന്നീടിഹ ഗാനമഭ്രസി-
ച്ചിടാനുണ്ടായി തന്മാനന്തൻ.   മഹാ

കരച്ചുണ്ടെ കടികൊണ്ടിരുന്നതാ-
മുദ്രമാകം ക്ഷയരോഗപീഡകൾ
കടിച്ചിട്ടാതോരുതീവ തീരുമായു
വേച്ചിട്ടാബോഗവത്ക്കു നാരകിനാർ.   മഹാ

വിടാതകണായിടക്കുടി വന സം-
സംടുകാധാരാന്തിഭമദ്ധസവയാൽ
വിടാരുന്നാം ഭാഗവത്ക്കു രോഗം-
ക്കൊതുരാവസ്ഥ ഉംലെത്തി സത്പരം.   മഹാ

മെലിഞ്ഞ ഒന്തുരാധികരംഗ; മഹാശം
വലിഞ്ഞകളേതുക്കു കുഴിഞ്ഞകൾ; കുളം
കരിഞ്ഞുമണ്ണാ, ശ്രൂ ചുമച്ചുവോ! കുടം
ബാവിഞ്ഞിതാ രോഗി കിടന്ന കട്ടിലിൽ.   മന്ത്ര

അവക്കൻ രോഗസ്ഥിതി കേട്ടിഞ്ഞതാം—
തക്കങ്ങളേന്നററ്റുമാർദ്ദമാക്കും
അയാൾക്കു തുന്നുംബന്നു ചൊയ്യുവാ—
നയച്ച ഭാഗീരാമി ഭൂപ്രസ്തുതന.   മന്ത്ര

ക്ഷയമാഹാരപദാത്മഭോഷയും
മൺിക്കണ്ണഭാത്തിരു വാസരംപ്രതി
മനസ്സനീരുളി കൊടുവായച്ചു; സ-
ഖാരൂമാർ ദീനദയാപ്രായാധികരം.   മന്ത്ര

രഹിനേരാ നിജദ്ദൈത്യനാദരാ—
വണ്ണത്തു ഭാഗീരാമിയോട് ചൊല്ലിനാൽ:—
“ഭരണമാം ദൗഹസങ്കബമിതി—
സ്വകാര്യക്കൂട്ടടിതു രോഗി ശായകൻ”   മന്ത്ര

“സാമുഖ്യകരാക്കിയായ സ്വപ്നാദിസം
ഹരണത്തിനുംരാതിരിയള്ളു ഭാതുകൾ
സഭാക്കിടന്നാൽക്കെങ്കിവാദവദനാ
കലാപമോടൊന്നുള്ള ശ്രദ്ധയിൽ.   മന്ത്ര

“സനക്കുന്നവാനിജലിഠിക്കുംതരമാം
ഉഹാദുകേകാബു ഗദാത്രാഹകൾ
വിഴിച്ചുനോക്കിച്ചുതുന്ന; കുളംനീർ
പൊഴിച്ചിട്ടുന്നബന്നതാപഗ്രഹത്തിയായി.   മന്ത്ര

“മരിയ്ക്കേയെയുള്ള, മരിച്ചിടന്ന ദ-
സ്വയാർക്കു കൊച്ചുമയെയെന്നു കാണാവാൻ
മനസ്സിലുണ്ടാറുമെന്നു, തന്റെ ഭക്തി-
മടക്കിയത്മിച്ചു കിടപ്പുതുണ്ടെന്നും.”

മന്ത്ര

ഉരുള്ളതാം വാക്കുകൾ കേട്ട്, മാനസം അ-
ദ്ധോതിരേകതെന്നാട്ട് മഹായോത്തിനാം:—
“ഉടൻ ഗമിക്കാമവിഭ്രയ്യും തന്റെ ക്ഷാര-
ക്ഷീജത്തുവന്നാൽമതി, വിശ്രമിച്ചു നീ.”

മന്ത്ര

തുടിയ്ക്കുള്ളേളാട്ടുനാ, ഗദാതുരൻ
കിടന്നിടം “തെക്കേതി” ലെത്തിയാദരാൽ
ഇരുന്നു മദ്ദം മുറിവാതി, ലുള്ളിലേ-
ക്കൊട്ടത്തവുംബാളുവരു തന്റെ കാലുകൾ. മന്ത്രൻ

നിജാജ്ഞങ്ങാലാതുരക്ഷണത്തില-
തൃംഗാധനിയ്ക്കും, നിയുക്തനേപ്പവകൾ
നിരന്തരം വൈക്കുവതുണ്ടിതെന്നു,
കണ്ണടിത്തു തണ്ണാർമ്മിച്ചി തുള്ളിനേടിനാം. १००

മുരിയ്ക്കുത്താജ്ഞാനമായെരി-
ഞ്ഞിങ്ങന്ന ദീപത്തിനെഴുന്ന ശോഭയും
രുഴുക്കേവ കേവലമസ്തിശേഷനായും—
കിടന്ന രോഗാത്തനെ നാരി നോക്കിനാം. १०४

തള്ളൻ ദേഹം, ഗളനാഴിയിൽ കൂട്ടം
നിരത്തു, മേലോട്ട് മിച്ചിച്ചുപണ്ണികൾ,
പിള്ളൻ വക്കിച്ചും വായോട്ടം, “മേഹാൻ”
വലിച്ചിരാ, രോഗി കിടന്ന ശയ്യയിൽ. १०२

തവിരും ജീവിതനാടകവില-
പ്രധാനമല്ലാത്തൊരു പ്രാത്യരാക്കവാൻ
തനിക്കു മുർഖാഗ്രഹമോ! വേബിച്ചുതോ-
ന്തവർംക്കുഞ്ഞു വലുതായ സങ്കം.   ൨. ၁၃

മലന്നന്നജ്ഞാതെ കിടന്ന രോഗി, സം-
ഭോച്ച പെട്ടെന്ന തുറിച്ച ക്രൂക്കം,
മഹാഭയരണ്ണമനസ്സുനെന്നുപോ-
ലുന്ന വാവിട്ടു വിളിച്ച കുവിനാൻ.   ൨. ၁၄

ചുനയു പദ്ധതിപരിതാപസംഗ്രഹം
മുഴുവന്തുപോലു, കവിംതതാജ്ഞാനേ
ചുരുളുടെന്നുകണ്ണദളായ നന-
ചുസഹ്യമണംകരവാൻ തുടങ്ങിനാൻ.   ൨. ၁၅

“ഭേദന തെല്ലും കരയേ, ബിട്ടുക്കുള്ളു -
ബണ്ണാരാളിതാ വേബാട്ടു ചെറുകൊച്ചും വാൻ
ജീണ്ണു മുത്തുജ്ഞാനേ മനസ്സി”ലെ-
നരച്ച ഭാഗീരമിയമാദരായ.   ൨. ၁၆

ജപല്പിച്ചുടന്നശാഖിലാജ്വാപോല, കു-
രിക്കുറജ്ജുക്കുളിൽ വിളുക്കുപോലവേ,
പല്ലാച്ച തപോണി; യവൻറു സംഗ്രഹം
ശനിച്ച, വൻ സാമ്പ്രതിനാന്തനായ” തുടലാം.   ൨. ၁၇

തുറിച്ച ഭാഗീരമിയമാദരഞ്ഞര തു-
ചുവാതു നോക്കി സപ്രയമാളുറിഞ്ഞതവൻ
തുച്ചന്താ, നാക്കിട്ടിപ്പീനദീനനി-
സപനാജാലീവണ്ണമൊളാതിനാൻ: --   ൨. ၁၈

“പുതിക്കിയാലേരിതനാങ്ങാരെന്ന് ദ-
ഹ് പ്രവൃത്തികരിക്കുന്നതു എല്ലാം താൻ
ഭജിച്ചിട്ടുണ്ട്; ദരിതങ്ങളാക്കിട്ടും
ഭജംഗമങ്ങൾക്കിരായിട്ടുണ്ട് താൻ.   ഒ. ၀၈

“ക്ഷുദ്രാശ്വര! ദേവി! മനസ്സഭന്തിനാൽ
ക്ഷുഡിച്ച ദേഹം ഒരു ദേവി കൈവിടാൻ,
ക്ഷുദ്രാപണം താനിയും വെള്ളിട്ടുണ്ട്; നീ
ക്ഷുദ്രാപണം ക്ഷമിച്ചാലുമിവന്ന് എത്രുകൾ.   ഒ. ၀၉

“ഉദിന്നിന്നും ദോഹമൊക്കാനും നിന്നു താ-
നൊരിയ്ക്കുന്ന ലഭ്യാധന വെള്ളിതാദരാൽ;
ഉദാരാട്ടരേഖമൊക്കാനും നിന്നു ഏ-
റോർക്കലത്യന്ത്രപദ്ധതിച്ചുണ്ട് താൻ.   ഒ. ၀၁

“മനസ്സും സാധാരണമായിരിയ്ക്കുന്ന യാത്
മനച്ച തിപ്പേണ്ണെട രാഗമോസ്തുകിൾ;
മന്ത്രിശർഖിക്കാർഡത്യായിരിക്കുന്ന യാത്
മനച്ച ശാന്തന്നെന്ന് വിശ്വായരുണ്ടിക്കിൾ.   ഒ. ၀၂

“ഒന്തിച്ച നിന്ന മുന്നെന്തുണ്ടിട്ടിട്ടുണ്ട് താ-
നൊരിയ്ക്കുന്ന പ്രതികാര വ്യാഖ്യായാൽ;
വയാളിച്ചേരു വല്ലെന്നു മന്ത്രിപ്പുരാ-
ലശക്രിയ എന്തു! വിഷണം കൊടുന്നു താൻ.   ഒ. ၀၃

“മനസ്സാധാരണങ്ങളിലുണ്ട് മനച്ച നീ
തങ്ങനെട ദേവി! തരാതിരിയ്ക്കുന്ന കിരി
രഞ്ഞിലും, ജമമരുന്നും വീണ്ടും-
നന്നിയ്ക്കിലും, ദേവിവിച്ചുകതിനെന്തുണ്ടുണ്ടും?”   ഒ. ၀၄

രോഗിയുള്ളവിക്രയാട്ട് സന്തൃപ്തി നിജാതമ-
സൂക്ഷ്മിയമരണത -

സുന്നതാംഗിയുടെ നാവിലെന്നവിധാനത്താ-
ം രണ്ടിനാറു നോക്കിനാൽ;

രോഗക്രമം, താതകാന്താതുതിസത്ര-
കാരണമറിഞ്ഞു സം-
ജാതരായിരു റികർഫ്പുത്രേഷികളുവംശം
എദ്ദുവസന്നഹക്കിരാൻ.

O. M. ⑩

തന്റെ താതനെ ഹനിച്ച—തന്റെ ധാരന വ-
ധിച്ച ബഹുനീചനാം

അംഗതകബന്ധം കരിന്തപ്രായത്തികൾ—വെറുക്കാ-
ണോ? ഒരുണ്ടുണ്ടായിൽ

പീനദീനദിവന്മാവാവാരം കേണി-
ട്ടനോരു നാശാർ—യ

ചുവനാക്കമനക്കബന്ധം—തൊരുക്കൾ പൊരുക്കാ-
ണോ? ഉഹിള്ളജ്ഞസാ.

O. M. ⑪

ഉക്കാപര്യാ കരണാശും പരാസ്രരാത്രിന്ത്രം -
നിന്നൊരു ഭാരാരണം

ഭോല്ലാരായവാളിലുജാവിച്ച—കുന്നിജ-
നങ്ങൾ കരണാർത്തകൾ; -

താസ്താഭാവപരിലീന്നുകിയ കുപഞ്ചക
തന്നെ ജയമന്ത്രം സം-

ജാതരായി; മഡ്സപാലേഡത്തരുത്തിന്ത്രം -
കാന്തുമഹിളാമണി.

O. M. ⑫

“ക്ഷമിച്ച ശാന്തനാട് ചെയ്യ കംറം
സമസ്യ—എന്നല്ലിഹ ലോകനാമൻ
കുപാളത്തേരെ ചൊരിയെട്ട്, പണ്ഡാ-
തപ്പിച്ചിട്ടും താങ്ങളിലുാതാവെയു.”

രമ്പ

അതു കെട്ട ദ്വബം പ്രസന്നമായീ;
കരയും മുകളീകൃതാദ്ധോയീ;
നയനങ്ങളുടെത്തു; ദീർഘനിദാ-
വശനായിട്ടു കിടന്ന നിവികാരൻ.

രമൻ

അപ്പോളേതരിയ ഭൂത്രേണാടതിനു-
ലെന്താലാ കത്തിവുമെ-
നാജ്ഞാപിച്ചു, തിരിച്ചു തന്നെ ഭവനാ-
പ്രാപിച്ചു ഭാഗീരാമി,
ക്രൂഷ്ണാഖാകജീവിതകുമരനു-
ജ്ഞിച്ചതു വാണാത്മജാ-
“കല്യാണം” തദ്ദീപ്പിത്തപ്പട്ടി യാഹാ-
കാലം നടത്തിനിനാം.

രഭ

(ഈ ഭ ०)

